



מ"ת 859/11/17 - דוד קמרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 859-11-17 תביעות מרום הגליל והגולן נ' קמרי
תיק חיצוני: 472279/2017

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקש	דוד קמרי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

פתח דבר:

בפניי בקשתו של המבקש להתיר לו לשוב ולהתגורר בעיר קריית שמונה בדירת אמו המנוחה ברחוב טרומפלדור 6 וכן, לקבוע איסור המצאות ברדיוס של 200 מטר ממקום מגורי המתלוננת ואיסור יצירת קשר עמה.

ביום 2.11.17 הוגש כנגד המבקש בבית משפט זה כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות איומים ושימוש בכח או איומים למנוע מעצר, בהתאם לסעיפים (בהתאמה) 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977 וסעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב) התשכ"ט 1969.

בקצרת האומר ייאמר, כי כתב האישום מלמד שבתקופה הרלוונטית התגוררה ד' (להלן: **המתלוננת**) יחד עם בני משפחתה, בעלה וילדיה, בבית ברחוב --- (להלן: **הבית**), אשר היה בעבר בחזקתו של המבקש ונלקח ממנו במסגרת הליכי הוצאה לפועל.

במשך התקופה בה התגוררו המתלוננת ובני משפחתה בבית, נהג המבקש להטרידם ולפגוע בשלוותם וזאת תוך שהוא שווה בשני מבנים ארעיים אותם הציב עובר לכך, בחלקה אחרת הצמודה לבית.

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 25.10.17, בשעת בוקר, עת היתה המתלוננת בנסיעה עם רכבה בשביל הגישה לביתה, כאשר ברכב בנה בן ה-14, נעמד המבקש בצמוד לרכב, פתח את דלת הנהג והחל לדבר באופן מאיים כלפי המתלוננת ובנה תוך שאמר לה בין היתר: **"תפסיקי לצלם זו לא זכותך לצלם פה זה שטח שלי מה את חושבת שאני ילד?...שנתיים הייתי בבית סוהר בגלל הדברים האלה תכבדי אותי...תורידי את השער הזה, עוד שעה אני לא רוצה לראות את השער פה...גברת את לא יודעת איפה את חיה...תורידי את השער גיבורים יש את יודעת**



איפה, תקליטי".

בהמשך לאמור לעיל, ולאחר תלונת המתלוננת למשטרה, עוכב המבקש לחקירה בתחנת המשטרה בקריית שמונה על-ידי השוטרים שמעון אוחנה (להלן: **השוטר**). עת שהה בתחנת המשטרה ולאחר שהועבר המבקש לידי החוקרת יערי לוי (להלן: **החוקרת**) החליטה האחרונה, כי על המבקש להימצא בסטטוס של עצור.

בשלב זה ולשמע הדברים, החל המבקש לצעוק, להניף לעבר החוקרת אצבע ולומר לה כי יפנה למח"ש, בהמשך עת ניסה השוטר לשים על המבקש אזהרים בידיים וברגליים, ניסה המבקש להתנגד לכך ודחף את השוטר על מנת למנוע ממנו לאזקו.

לאחר שהשוטר הצליח לאזק את המבקש והוציאו מהתחנה, איים המבקש על השוטר בכך שאמר לו שהוא יגיע אליו, הוא יודע היכן הוא גר, היכן אוכל ומי החברים שלו.

במסגרת הדיון בפניי ביום 5.11.17, שוחרר המבקש, בהסכמת הצדדים, בתנאים מגבילים הכוללים, בין היתר, איסור הימצאות צפונית לעיר חדרה, הפקדה כספית במזומן, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה וחתימה על ערבות עצמית וצד ג'.

במסגרת הדיון שהתקיים בפניי היום, שבה ב"כ המבקש על בקשתה, ציינה כי המדובר בהרחקתו של המבקש מעירו וממקום עבודתו וכי אין ביכולתו של המבקש עוד לשהות בקרוון בהוד השרון ומשכך, אין לו עוד מקום להיות בו מחוץ לקריית שמונה.

לעומתה, טען ב"כ המשיבה כי המדובר בסכסוך מתמשך וארוך בין המבקש לבין המתלוננת אשר מתגוררת כיום בבית אשר היה שייך בעבר למבקש, הפנה לעברו הפלילי המשמעותי של המבקש, לעובדה כי תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי וכן תיק תלוי ועומד בביהמ"ש בטבריה בו הוטלו ההליכים וכן טען, כי טרם חלף זמן ניכר מאז שוחרר המבקש ואף לא נשתנו הנסיבות.

דיון והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בכתב האישום ובבקשת המעצר, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה ואנמק:

ראשית, מקובלת עלי טענת המשיבה ולפיה טרם חלף לו זמן ניכר מאז שוחרר המבקש ביום 5.11.17 בהסכמת



המדינה, תוך שגם לעניין שינוי הנסיבות לא מצאתי כי אכן שונו הן בצורה משמעותית.

ויוער, המבקש שווה כיום בתנאי שחרור מקלים יחסית, ללא מעצר בית, אלא איסור המצאות צפונית לעיר חדרה והתייצבות במשטרה אחת לשבוע.

עם זאת, לאור נימוקי הבקשה ומאחר ועלה בבקשה כי כיום אין למבקש היכן להתגורר, מצאתי להידרש לה.

שנית, מסוכנותו של המבקש לטעמי עודנה שרירה וקיימת. דבר זה נלמד, מהעובדה כי כתב האישום מייחס לו כאמור ביצוע עבירות איומים כלפי המתלוננת וזאת על רקע העובדה, כי המתלוננת ומשפחתה מתגוררים בבית אשר נלקח מהמבקש במסגרת הליכי הוצ"פ ונדמה כי המבקש טרם השלים עם כך.

המבקש הגדיל לעשות, עת שהה בשני מבנים ארעים אותם הציב בחלקה הצמודה לבית המתלוננת, באופן שהטרידם ופגע בשלוותם בצורה רציפה, עד אשר אזרו אומץ להתלונן כנגדו.

זאת ועוד, כאמור כאשר עוכב ונעצר המבקש במשטרה, החל להשתולל בתחנת המשטרה, דחף את השוטר ואיים עליו כי הוא יגיע אליו והוא יודע היכן הוא גר.

בנסיבות אלה, כלל לא ברור מדוע בחר המבקש לשהות בשני מבנים ארעיים בסמוך לבית המתלוננת, אשר עמה כאמור סכסוך מתמשך ויצרי, זאת להבדיל ממגורים בבית אמו המנוחה ברחוב טרומפלדור, כפי שמוצע כיום בבקשה.

משכך, סבורני, כי חזרת המבקש בשלב זה לעיר קריית שמונה, יש בה כדי להקים סכנה ממשית למתלוננת ובני משפחתה ולו בשל מפגש אקראי בין הצדדים.

שלישית, חיזוק למסקנתי זו, ניתן למצוא בעברו הפלילי של המבקש אשר לחובתו 11 רישומים קודמים בעבירות שונות ובכללן: עבירות אלימות, איומים, סחיטה באיומים, הפרת הוראה חוקית וכן פגיעה ברכוש.

בנוסף, כנגד המבקש תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 6 חודשים אשר הינו בר הפעלה בתיק דנן ואשר גם בו, לא היה כדי להרתיע את המבקש מלשוב ולאיים על המתלוננת.

בנוסף, המדובר במי שכבר ריצה בעברו עונשים שונים לרבות מאסרים לריצוי בפועל ונדמה כי אימת הדין אינה חלה עליו.

רביעית, המדובר, כאמור, בתיק שבו הוגש כתב האישום אך ביום 2.11.17 ואשר טרם החלו להישמע בו הוכחות, אשר



במסגרתן צפויה להעיד גם המתלוננת. משכך, יש בחזרתו של המבקש לעיר קריית שמונה ולו למגורים שלא בסמוך לביתה, לא רק כדי לפגוע בשלומה ובטחונה אלא אף להוביל לשיבוש הליכי משפט או השפעה על עדים כתוצאה ממפגש אקראי בין המתלוננת לבין המבקש.

במהלך הדיון הצעתי לסניגורית, לאור נסיבות המקרה ועברו הפלילי המשמעותי של המבקש, כמו גם בשל העובדה כי כיום מצוי הוא בהרחקה משמעותית מהעיר קריית שמונה, לקבל תסקיר מעצר בעניינו לבחינת מצבו, מידת מסוכנותו וחלופות המעצר בעניינו.

ואולם, ב"כ המבקש סירבה לכך בטענה כי תסקיר שכזה לא רק שלא נדרש, אלא אף עריכתו לוקחת פרק זמן ארוך ועל כן, היא מתנגדת לכך וסבורה כי לביהמ"ש הכלים להכריע בבקשה ללא תסקיר.

בנסיבות אלה ולאור התוצאה הסופית אליה הגעתי, לא מצאתי אני עצמי להורות על הזמנת תסקיר שכזה.

לאור כל האמור לעיל, הנני מורה על דחיית הבקשה.

יחד עם זאת, במידה והמבקש ימצא חלופת מעצר מחוץ לעיר קריית שמונה, אפילו מצויה היא בקרבה מסוימת לעיר, הרי שיוכל להגיש בקשה נוספת ועניין זה יישקל לגופו.

בנוסף, כפי ששמעתי מהסניגורית מועד ההוכחות בתיק הינו בחודש מאי ועל כן, מצאתי לאפשר לה להגיש בקשה בתיק העיקרי להקדמת מועד ההוכחות מתוך מטרה שלא לפגוע בעניינו של המבקש, המורחק מן העיר מזה כחודשיים, זאת מעבר לנדרש.

המזכירות תעביר תוכן החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ח, 14 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.